

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ivre Sistendi, Et Manvum Iniectione, Qvam Vvlgō
Arrestationem Vocant, Svccincta Explicatio**

Peck, Pierre

Antverpiæ, 1589

Debitore fugiente quo pacto Commentariensis teneatur. Caput 41.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63495)

fil. Etenim in ea opinione expressè versantur illic Accurs. l. as. nu. 83. Zas. nu. 5. & alij in d. l. inter eos, quod priuilegiatus non solū præferatur aliis vt solutionem consequatur, sed q̄ si alteri nō priuilegiato soluta sit pecunia, possit illam repetere, non obstante, q̄ non priuilegiatus prior venit, & ad sententiam & ad executionem. & ideo textus in ead. l. inter eos. videtur his verbis. *Ex eadem causa eiusdem conditionis hominibus, &c.* Quo modo & in l. si postquam. C. vt in poss. leg.

Debitore fugiente quo pacto Commentariensis, seu custos carceris teneatur. Caput 41.

ARGUMENTA.

- Debitor frangens arrestum compelli potest redire, etiam per proprium suum Iudicem. nu. 1.
 Custos carceris est velut depositarius. nu. 2.
 Custos tenetur de negligentia. nu. 3.
 Custos si debitor fugit, tenetur nō solum debitum soluere, sed etiam interesse. nu. 4.
 Custos carceris an & quando teneatur de facto suorum. nu. 5. & 6.
 Pro officiali quando presumatur. nu. 7.
 Custos carceris quando excusetur. nu. 8.
 Custos carceris an teneatur, si debitor cum altero custode fugiat. nu. 9.

MAGNA quidem ignauia est Apparitorum, qui vel non diligenter insequuntur debitorem antequā elabi & occurrari possit; vel non satis cautè ducunt, ne vi aut dolo

dolo eximatur. Sed multo maior culpa atque infamia est, si iam carceri aut vinculis mancipatum effugere sinant: quippe quod facilius est iam captum atque comprehensum custodire, quam nōdum ductum prehēdere & detinere. Vnde & de his aliquid nos dicere conuenit, Nam de ipso debitore fugiēte satis superius diximus, quod etiam per proprium Iudicem in cuius territorio existit, & domiciliū fouet, cogi potest vt ad locū arresti redeat. de-
1 cis. Cap. Thol. 422. quod arbitrio Iudicis cuius arrestum fregit puniatur. l. fi. ff. de effract. & expilat. quod arctiore custodia detineatur. lo. de Anna. consi. 55. nu. 13. Roman. ad l. lex Cornelia. ff. ad Sylla. & alia multa similia, que hoc loco iterum repetere non expedit. Ceterū ad ipsos Commētarienses quod attinet, cum
2 loco depositariorum habeantur, vt ait Castrē. consi. 42. salariumque pro custodia recipiant, de periculo & omni culpa atque negligentia tenētur. l. qui mercedem. l. videamus. & vtro-
bique gloss. ff. locat. Barto. & alij ad l. eum qui §. epistolam. ff. de furt. Ideoque Iulius Pau-
lus Carceri præpositus, inquit, si precio cor-
ruptus sine vinculis agere custodiā, vel fer-
rum in carcerem immitti passus est, officio
3 Iudicis puniendus est. Si nescit, ob negligē-
tiam, remouendus est ab officio. l. carcere. ff. de custod. & exhib. reor. Qua ratione Bald.
consil. 177. incip. In ista captura. lib. 2. & Iac.
consi. 27. libro 3. ad subiectam materiam ele-
ganter admodum responderunt, Commē-
tariē.

tariensem seu Custodem carceris si negligenter uersatus sit, & Reus vel debitor elapsus sit, 4
non solum ad exolutionem debiti à creditore cōpelli, vt l. 3. C. de exact. trib. lib. 10. l. eū p quo. ff. de in ius voc. l. fin. in fi. in verb. domino precium reddere debere. ff. de cust. reor. vbi hoc notat Angel. & Rodericus Suarez ad declarat. 2. l. 2. fol. 2. libro 2. titul. des los emplazamientos. numer. 52. cap. incip. Sed attende; Verum etiam ad præstationem eius quod interest teneri. Io. de Auan. confi. 55. incip. Quia dubia. ad finem. Bald. ad cap. j. in 5. coll. de offic. deleg. & in cap. dilectis. coll. 7. de appel. Salic. ad l. in bonæ fidei. C. de reb. cred. quia eos custodiendos in fidem suam suorumq; recipit. Vnde etiam si non principaliter & directè 5
per eius negligentiam debitor elapsus est, sed suorum quibus custodiam illius mandauit, æquè & ipse & fideiussor ipsius teneretur. Bal. cōsil. 40. & seq. libr. j. Florian. ad l. si fornicarius. ff. ad l. Aquil. Oldrad. confi. 84. incip. Quidam dixit. arg. l. qui tamen non idoneum. ff. com. mod. §. penul. in stit. de oblig. quæ ex quas. del. quia explorare eum oportuit cuius fidei atq; innocentia essent. l. final. §. seruorum. ff. naut. caup. stabul. l. j. §. si quis igitur. eod. tit. Quod tamen ita intelligit idem Oldrad. cōsil. 92. 6
incip. Rex habet castrum, &c. & Oldradum secutus Paris de Puteo in tractat. de syndic. ad verb. Carcer. cap. 5. numer. 4. nisi illi carcerem commisisset, cuius fides & diligentia tempore commissionis & mandati omnibus cogita atque

7 ra atque spectata fuisset. arg. l. j. §. si magistratus. ff. de magistrat. cōuen. l. litis. §. si pecuniā. ff. de neg. gest. l. 3. §. si eo tempore. ff. de adm. rer. ad ciuit. pertinen. l. argentum. ff. commoda. Et quamuis generaliter præsumatur pro quolibet officiali l. j. C. de suscept. lib. 10. adeo quod alleganti eius culpam, incumbat onus probandi, l. 2. ff. de probat. Bart. ad l. si quis argentum. §. j. ff. de eden. illud tamen locum nō habet, quando aliquid factum est contra naturam officij, vt hic. Alciat. reg. 3. præsumpt. c. 15. num. 4. versi. fallit etiam. Et ideo, inquit, si carceratus euadit, lex præsumit contra custodem. l. fin. ff. de cust. reor. l. diuus. ff. de offic. præsid. nec præsumitur quod ferrum & similia possunt in carcerē deferri, sine culpa & negligētia custodis. d. l. carceri. in fi. & ideo merito tenetur creditori ad id quod interest, Aretin. conf. 38. incip. Consultissime Domine, &c. etiam si debitor per funes, aut ex aliquo altiori loco se demisisset, d. l. fin. in verb. vel se præcipitauerit. licet alio iure vtamur, si vel 8 sub terra fossis actisque cuniculis, vel alio aliquo loco abscondito, & quo minimè expectari debuisset talis casus, effugit. Amadæus in tract. de syndic. num. 99. incip. item parcitur custodi. &c. Pari ratiōe si plures debitores facta conspiratione vim Commentariensi adferant, & sic ruptis compedibus, fugiāt; nulla eius culpa erit. Paris d. loco. cap. 3. incip. An si in plures. Et in summa si adhibuit omnē diligentiam, secūdam qualitatem rerum & personarum,

sonarum, de casu fortuito, vi, & his quæ præ-
 uideri communiter non possunt, minimè te-
 netur, vt not. ad d. l. si negocia. ff. de neg. gest.
 l. si vt certo. §. nunc videndum. ff. commod.
 latè Thomaf. Gram. voto 29. incip. Summi o-
 pificis. nu. 7. Paris d. loco. nu. 6. & Anchor. cōf.
 340. In eo mihi videntur conuenire omnes, q̄
 si constabat debitorem arrestatum, verè debi-
 torem non esse, neque ex alia causa detineri
 posse, non teneri commentariensem, si is qui
 erat arrestatus fugiat. Ang. ad l. si quis sub cō-
 ditione. §. fin. ff. de cond. institu. Barto. & alij
 ad l. si pecunia. §. sed & si acceperit. ff. de con-
 dic. ob caus. Sed & Paris d. cap. 5. nu. 4. col. 4.
 ait, quod si carceratus impetrasset literas ces-
 sionis bonorum à Principe, cum mandato, qđ
 cedēdo bonis liberaretur, & aufugerit negli-
 gētia Apparitoris, antequam Iudex discerne-
 ret ipsum esse admittendum ad cessionem
 bonorum, vel non admittendum, solum te-
 nebitur Apparitor ille, ad id quod interest, nō
 ad totum debitum, si notoriū erat, ipsum de-
 bitorem non esse soluendo. Ego quidem hæc
 locum habere posse aliquo modo admiserim,
 respectu creditoris. Interim verò negligentia
 ipsius, quæ in hoc vno facto admissa, in aliis
 similib. aut maiorib. negociis periculosa atq;
 perniciosa Reipub. esse posset, vel remotione
 ab officio, vel aliter arbitrio Iudicis coarctan-
 dam atque puniendam esse arbitror. d. l. car-
 ceri. Sanè si plures custodes extiterint, & vnus
 cum ipso debitore aufugiat, alter non tenebi-

V tur,

tur, qui illum casum verifimiliter providere non potuit. l. fin. §. interdum. ff. de custod. reo. Bal. ad l. filio. §. eius. ff. de iniust. rupt. irrit. fact. restam. Qua de re plura apud Boerium quaest. 216. videre licet.

Debitor arrestatus quomodo ali, atque tractari debeat. Caput 42.

ARGUMENTA.

Carcer deputatus est ad custodiam, non ad poenam.
numero 1.

Carcer in quo est fames & sitis, cōsetur tortura. n. 2.
Iniuriarum tenetur Commentariensis, qui victum,
aut lectos denegat carcerato. nu. 3.

Mortuus in carcere, praesumitur culpa custodis per-
ruisse. nu. 4.

Debitor carceratus, cuius impensis sit alendus, nu. 5.

QVONIAM verò, vt Ulpianus ait, Carcer ad continendos homines, non ad puniendos haberi debeat, l. aut damnum. §. solent. ff. de poen. cauere debet Commentariensis, ne acerbitas adsit, sed permaneat debitor tantum sub fida custodia; nec sedis intimæ tenebras pati debet inclusus, sed vsurpata luce vegetari, id est, subleuari. l. 1. C. de custo. reor. Qua ratione Honorius Imperator, etiã illud ad Iudicis officium imprimis pertinere arbitratus est, vt de custodia captiuos subinde interroget, ne his humanitas clausis per corruptos carceris custodes negetur. l. Iudices. C. de episcop. audiē. quia incarcerationio in qua est fames & sitis, verius tortura appellatur, Bart. ad l. 1.